

Τελικά έχει και η Νέα Δημοκρατία τον «Καρυπίδη» της, και μάλιστα σε υπουργική καρέκλα.

Εξερράγη τις προάλλες ο πολυπράγμων υπουργός Υγείας κατά του ΣΥΡΙΖΑ για την επιλογή Καρυπίδη και χαιρέκακα κορόιδευε με αλλεπάλληλα tweets το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης που αργούσε να αποκηρύξει τον υποψήφιο περιφερειάρχη μετά τις αποκαλύψεις για τις ακραίες ρατσιστικές και αντισημιτικές του απόψεις.

Όπως ήταν φυσικό, βρέθηκαν πολλοί, και ανάμεσά τους ο δημοσιογράφος Γιώργος Καραμέρος, να του θυμίσουν τις δικές του αντισημιτικές επιδόσεις. Ολοι αναφέρονταν στο γνωστό φιλοχιτλερικό και βέβαια ακραία αντισημιτικό βιβλίο του Κωνσταντίνου Πλεύρη «Οι Εβραίοι, όλη η αλήθεια», το οποίο παρουσίαζε επί βδομάδες και με ενθουσιασμό από τη μεσημεριανή του εκπομπή τηλεπωλήσεων ο κ. Γεωργιάδης το 2006.

Σύμφωνα με την πάγια συνήθειά του, ο υπουργός Υγείας άρχισε να διαψεύδει τους πάντες: «Ουδέποτε υπήρξα αντισημίτης [...] δεν μπορείς ούτε εσύ ούτε κανείς να βρει έστω και μία αντισημιτική μου δήλωση [...] το πουλούσα, ναι, εγώ και όλοι οι άλλοι, αλλά δεν συμφώνησα έστω και μία στιγμή με αυτό, ποτέ [...] έχω δείξει χιλιάδες βιβλία. Με άλλα συμφωνώ, με άλλα όχι. Το συγκεκριμένο είναι το μόνο που ποτέ δεν έδειξα [...] και το “Κεφάλαιο” του Μαρξ έχω πουλήσει από την εκπομπή μου πράγματι. Είμαι κομμουνιστής;»

Επίθεση στον Ιό

Δεν θα άξιζε τον κόπο να ασχοληθεί κανείς μ' αυτούς τους ισχυρισμούς του κ. Γεωργιάδη, αν δεν τους συνόδευε και με μια ευθεία επίθεση: *«[Όσοι με κατηγορούν για αντισημιτισμό] έχουν πέσει θύματα των συκοφαντιών του Ιού».*

Ωστε «συκοφαντίες», κ. Γεωργιάδη. Ας τις εξετάσουμε από κοντά.

Καταρχήν ο σημερινός νεοδημοκράτης υπήρξε εκείνη την περίοδο γραμματέας ενός ανοιχτά αντισημιτικού κόμματος, του ΛΑΟΣ, το οποίο έκανε αντιεβραϊκό κήρυγμα ακόμα και μέσα στη Βουλή, πολιτευόταν με βάση το γνωστό αντισημιτικό πλαστογράφημα «Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών» και διέδιδε κάθε λογής αντισημιτικά στερεότυπα.

Το βιβλίο του Πλεύρη δεν είναι απλώς αντισημιτικό. Είναι μια προσπάθεια δικαίωσης του ναζισμού, με φράσεις όπως: *«Έτσι θέλουν οι Εβραίοι, διότι μόνον έτσι καταλαβαίνουν: εντός 24 ωρών και εκτελεστικό απόσπασμα», «Εβραίος και άνθρωπος είναι έννοιες αντιφατικές, δηλαδή η μία αποκλείει την άλλη», «Η όλη των εγκληματική συμπεριφορά δικαιολογεί τας πράξεις των Ναζί εναντίον των και κάτι περισσότερο. Τας δικαιώνει».*

Ό,τι και να λέει σήμερα ο κ. Γεωργιάδης, αυτό το βιβλίο το διαφήμιζε από την εκπομπή του με θερμά λόγια. Και ναί μεν κουτοπόνηρα απέφευγε να δείξει το εξώφυλλο ή συνόδευε τους ύμνους με τις υποτιθέμενες «διαφωνίες» του, αλλά μ' αυτό τον τρόπο φρόντιζε απλώς να εξάπτει ακόμα περισσότερο το

ενδιαφέρον των τηλε-πελατών του. Μπορεί κανείς να κρίνει διαβάζοντας την απομαγνητοφώνηση των επίμαχων εκπομπών στην ιστοσελίδα του Ιού (<http://goo.gl/AUrtDc>).

Το «αγαπημένο» του βιβλίο...

Ο Γεωργιάδης μιλά για «περίφημο βιβλίο», για «βιβλίο-βόμβα», για «βιβλίο-μυστήριο», για το «αγαπημένο» του βιβλίο και καλεί

Ο Αδωνις Γεωργιάδης διαφημίζει το αντισημητικό και φιλοχιτλερικό βιβλίο του Πλεύρη και κατθέτει ως μάρτυρας στη μήνυση του Πλεύρη κατά των εκπροσώπων του ελληνικού εβραϊσμού

τους υποψήφιους αγοραστές να τηλεφωνήσουν για να μάθουν περισσότερα. Εξηγεί ότι το έδειχνε κάπως κρυμμένο για να μην κατηγορηθεί για ρατσισμό. «Ξεκινάω από το αγαπημένο μου βιβλίο», έλεγε στις 18.7.2006. «Το βιβλίο αυτό το πήρα μαζί μου για να το διαβάσω καθ' οδόν στην πτήση προς την Αυστραλία. [...] Όταν προσγειώθηκα στη Μελβούρνη έλεγα "Θεέ μου μη με πιάσουν στο αεροδρόμιο και με συλλάβουν μ' αυτό το βιβλίο". Για τέτοιο βιβλίο μιλάμε τώρα».

Και για όσους ακόμα αμφιβάλλουν, υπάρχει και το «κάρφωμα» του ίδιου του Πλεύρη στον πρόλογο της δεύτερης έκδοσης του βιβλίου του: «Ευχαριστώ τον Αδωνι Γεωργιάδη, που είχε το θάρρος να παρουσιάσει το βιβλίο στην τηλεόραση».

Τέσσερα χρόνια αργότερα, ο Γεωργιάδης θα ζητήσει δημόσια συγγνώμη: «Το έχω μετανιώσει, διότι έβλαψα άθελά μου τη συλλογική προσπάθεια. Και αυτό το χρεώνομαι!»

Αλλά ο δεσμός του με τον Πλεύρη και το βιβλίο του δεν ήταν μόνο «ιδεολογικός». Οπως αποκάλυψε το ΕΠΣΕ, τα ίδια φυσικά πρόσωπα μετέχουν σε επιχειρήσεις του Γεωργιάδη και στις εκδόσεις του Πλεύρη.

Υπάρχουν πάντως και χειρότερα. Ο Γεωργιάδης δεν αρκέστηκε στην υπερπροβολή του φιλοχιτλερικού παραληρήματος, αλλά έσπευσε να καταθέσει ως μάρτυρας υπέρ του Πλεύρη σε μήνυση που έκανε εκείνος για αντιπερισπασμό εναντίον των εκπροσώπων του ελληνικού εβραϊσμού. Καταθέτει ενόρκως ο Γεωργιάδης στις 21.6.2007:

Η κατάθεση

«Ο μηνυτής [Πλεύρης] είναι γνωστός δικηγόρος και ιστορικός και στα πλαίσια του συγγραφικού του έργου εξέδωσε το βιβλίο "Εβραίοι, όλη η αλήθεια". Είναι αντιληπτό ότι πολλές από τις απόψεις του συγγραφέα έχουν ενοχλήσει κάποιους συμπολίτες μας εβραϊκής καταγωγής. Ομως σε κανένα σημείο του βιβλίου ο μηνυτής δεν εγκρίνει ή προτρέπει άλλους ανθρώπους σε βίαιες ενέργειες εναντίον των Εβραίων ούτε δικαιολογεί παρόμοιες πράξεις που είχαν κάνει άλλοι, κατά το παρελθόν. Εκφράζει τις ιδέες και τις απόψεις του, τις οποίες προσπαθεί να υποστηρίξει με τα επιχειρήματά του, στα πλαίσια της ελευθέρως διακινήσεως των ιδεών. Μου είναι γνωστό το περιεχόμενο των μηνύσεων των πέντε πρώτων μηνυομένων και το θεωρώ άκρως ψευδές και συκοφαντικό για το πρόσωπο του μηνυτή, θίγον την τιμήν και την υπόληψί του».

Μ' άλλα λόγια, ενόρκως ο κ. Γεωργιάδης στράφηκε κατά των εκπροσώπων του ελληνικού εβραϊσμού που διανοήθηκαν να καταφύγουν στη Δικαιοσύνη για το φιλοχιτλερικό πόνημα του ναζιστή μέντορά του.

Ο κ. Γεωργιάδης, πάντως, μπορεί να κοιμάται ήσυχος. Δεν είναι μόνο αυτός που δεν κατάλαβε τι ακριβώς έκανε τόσο καιρό και εξακολουθεί να διαλαλεί ότι δεν είναι αντισημίτης. Και ο Θόδωρος Καρυπίδης μετά τον σάλο που προκλήθηκε με τις αναρτήσεις του στο facebook δηλώνει «πολέμιος του ρατσισμού». Αλλά βέβαια και ο ίδιος ο Πλεύρης δηλώνει «αντισιωνιστής» και όχι «αντισημίτης»!

Μήπως είχε δίκιο ο Μπέμπελ, όταν αποφαινόταν ότι «ο αντισημιτισμός είναι ο σοσιαλισμός των ηλιθίων»;

Πηγή: efsyn.gr